

שיחת-דרעים בمزע

מאת משה שרף

doc 04320

וונגה יש אומרים כי השנה היל' בער'ם
לט הסובייטי שנינוים ניכרים. שבאו
לבריתו יתיר שופש לרופאים ולבוטם במאי
תדרמה את שירותם. המגילהות. וכי
תנותן השינויים האלה עוזנה בעיטה רתת הש'
וכי יודע עד הילן תגיא. מתעוררת הש'
אללה אם אלה הם שנינו דרגה או מהות.
אם זה מעדן מהעדן גמור של השופש
למשטר של חיל שופש "מקצוב" במנוחה
של צנען, אשר השלוון המזרחי העליון
מעין אותו במחושב ובתכלה החס'
לון: ואם כן הרור — האט קצוב מדורק'
דך זה הוא טופו של תחיקן או זה
באמת שביבננס לקרה משער ש'
שחיקן חפס"י" בהנאה מיצרך היוני
ולראשוני זה. אשר הרותם של אדרט שמנו
וירושנו על הדעת סברות מסוימות בת'
שובה לשאלות אלו אך מוטב לא להת'
גבא. ברור מל' מקום כי לעת עתה לא
הש' שום שנינו במגנה המשור ביחסו
אפיו. הדעת נזנחה כי הפה שהחצר
הארון יכול לשלוח תווות גם הפה שיאר
סדור ובי עולות שתוון, במייה שהאה
להן תיקון. יכולות להישנות ואך לה'ה
מר. יהי אשר היה בעתיין, הרוי לפ'י
שעה. ולטיזמה המאוחר של אותן ש'
זה. מותר לקבוע כמה הנחות כלויות.
ראשית, הרות האדם — אם פרט אן
צייבור. לבחוון, לכבודו, למשפט זדק,
ראשים. לבחוון, לבחוון, ניתנת בקי'צוב". על כל אל'ו
חילם ממילא חוקים וככלינוגה המת'
הביבים עזם אפייה של מערכת
יחסים אדם. כל שכן בחברה המורכבת
שלא זמגנו. אבל דפוסים והסדרים אלה,
של כל ייחו פוליטר וധילט'לורען לש'ו
וקלון, בין חיים ומות. ששואת תלוי
במוצאי פיו של כל אחד ואחד משוני'ם
אתרו המושבעים. אונזם רוסם פושטים
שישבו או כסא למשפט בקוביב. אבל
ההלוויין הין חפשיים להציגו לפי מצגנו
או כראות עזם ואכן ההכרעה לחסיד
וללא לשפט נפלת ברוב של קול אחד
בחוללה. בוחות השער של השלוון העצ'
רונגות יחיד או קבוצה קענה במתנה
ונגדינה באדרט — סותרות עיי' עצם
קזומה וההינו הבלתי-יגמגע של הת'ת
שuthorות לבו של שלשאן רדוני.
שנויות, כל דיקטורה. אם שלصيد
או של כת. בכלל זה רודנות מפלגה
אחת בזומה בזלה. שפריטה על מעשה
רונגות יחיד או קבוצה קענה במתנה
ונגדינה באדרט — סותרות עיי' עצם
קזומה וההינו הבלתי-יגמגע של הת'ת
שנשבר. וזה לא נאנס להזוזות. וזה
פתחות פועלתה כל אפדרות של הבט'
הת'ת כבוד האדם וחדרו.
שלישית, מי שודרגל בדורותנו ובו
במן קובל על יונזאותיהם המאירות
מסתבהך בסתרה ללא שתרון. עליו
תחליט אהת ולתמייד, אם שכר הרור
עלם וועק באנוין כל, במשפט פומבי
היא ועמו נקיטים המעליה האיומה.
ונס כנא נשא השולרף את עתקו.
אללום בית הרין, עד אפסי איז. להגנו
ונחלץ מאורת הפליטות הרוסית.

היו מודברים ממשורה גמונית — אן טעם לנוכח האשמהות בדיות אשר פסק הדין המאמן אותן הוא בבחינת סופ' מעשה במחשבת החילה. העובדה יפלה האשם הצוינו לדעתה, העובדה מי באותו עולם הוא עכשו יברוך מני ובעכל משפטם מובילם ופסק דין כובדים. אבל אין כאן רק השאלת אם בטהילה האשם הצוינו לדעתה, וכשה המוראים בחיקו של משטר אשר לא באו עצמו מוקם עכבר זמן, מעררת וצמיה יורת עמקה, וושרבל רוציניות מדיניות מהיבטים כאן את מפ' לחש בזון נקב קודם כל עם עצמה — בשילוקת הרוחנית לאו מטה משטר בעיצומו של הזועות המשפטית ועד היום הזה.

למרות המטיבה שהשתתפות בה במוציא, בה נתבכשו חברי הקיבוץ עם מספר אורחים לזוג את שחרור הברם, והחטפה בניי לבין מס' איש' השומר הקצעיר"ו, וכוכו תוך שחת רעים ליד שלושן אורות דבוק. וכורוני כי נשלטי אס' של מושג מושיטות ההקראה הנkontונת בידיו הבון (אייטליג'נס בלען) הבריטי. אמרתי כי אני בקי בנישא זה, אך אין הדבר מעלה ומוריד מעלי. אני נשוי הבון הבריטי או בדואות כי אנשי הבון הבריטי או האמריקני אינם מצדיק הדור, ורקימו של המזוזה האנגלו-סיטו הדרגה שלישית, שמשמעותו חבה וגמישת יוכיה. מה מזה לגבי הענן הנדו? נניח נ��קו מוסדות ביןון אלה, או חוקרי המשטרה בתוון ארץ-ישראל כדי להביא נאומים לדידי הדריה בשבעים שבייעzo. גם זו רעה חוליה אשר דעת הקhal הדימוקרטית סוללה בתחום המהיפות ומתוקמת נגד גדרם. אך תזרע יי' פעע באיזו ארץ בזעם. אך דוקראטיה על שימוש בעניינים או באנטז'י לחץ וכפייה אחרים כדי להכח ריח נאש לחוזות במעשה פשע אשר לא עשה — להחיחתו על הגדרה כזגדת בה הוא הופך נגד עצמו?

מקרה כה, דומני, טרם נרש. בכלם דזק משום יתרון מטריותם של אנשי הבילוש וחקריה'anganligi, בארצות הברית ובdimokratiet הערומות אין הם מוגשים במאצ'ים פסיליט'ם כליה לשם השוגט מארה נפ' עדת זו, ולhilah, עניין המושג האיש' של מל'ת התפקידים — או אמי'ו, של ביתם בפלרמו ולאמרה האשמה בעיטה נזות; אם אין בכלל קיימת באורה ארץ אנטזרות של מחאה גלויה, חיקית הפה' שית, ועוד גנד השלוון: אם אופוטיז'יה של שלטון. היא שם דבר שאין בהעלות על דעתם ואם גם תמה עליו בקורות שמי'ן פדרת זו, ולhilah, עניין המושג האיש' של מל'ת התפקידים.

חברי מפ"ם, המוגלים נאמנות ציונית
ואמץ לב בהכרהו עלה גם בנסיבות
לא קלות לדיים. עומדים בפי מבחן
העקבות עד הטוף בתפיסת המדינית
הברתית רולא.

ואליא ניסה מישוח במפ"ם להציג
את עניין ארון כפרט העקרן מן המילוי
לול — כמשמעותו ווצאלו שאיינו
מעיד כלל על השיטה והשיטות. בבר
גנאלר כי לא היה זה אלא פרט מכלל.
ועל כל פנים הוא זאת מזדעת. כי אכן
משם ועד משך עולם ומיליאר מלודן
חרום יש לאל ידו לשחוור שלד שלם
לפי עצם אחת.

אם המה ועם של חברי מפ"ם על
עוינות דמי של ארון הוא לדידים עוני
רציני ועמוק. לעילם לשווה מאמן ומי
השתחרר ממסקנת השוא של הדיקטטור
הה ומפלתת דין סמכות המוסרית של
השאנזר הרודני. מסורת נסורת ומס

רטת את נש הנעותם ודונה את כישו
יצירתם הדרונית לשופון. דומה כי
התכששותה עות המצח של התגעזה
הקומוניסטי עמה לערכיהם ואישים
שדי מקודשים לדייה אך תמול-שלשים
ואשר להם ברעה ברך גם מפ"ם בנא"
נות עיוורות ובדקות קהה של גריידק.
משחררת את מפ"ם מכל חובה מסוימת
והחס רציני קלפה. הבועה המסוגלה
לכבר את הסדייה בתגליות מפיעות
אלא, העושה כל ציבות עקליות אי'
דיולוגיות לצחוק, פולת עצמה ממליא
להנאה ולטסמות רוחנית.

לעומת זו, אם לבני מפ"ם מהו
תורת הרוזנות אמר קדושה ועקרון בל
ימוט אשר כל כופר בהם חביב ברת,
מה לה כי נעה על כבוד חברם אשר
הרעה קרבען על אותו מזבב עצמו
שמפלגתו כוֹלְאַסּוּדָה לפניו?

חסדים הייבם לאקוריב קרבנות גם
זו בראם. אפרן אמנים לאלה האלה
למאן שנאום גסשי לקות את שמו
של אורן, תוך נזאת מהנהסול הכללי
של מזרות בתשובה ומרוק עונגות. אי'
אפשר יהיה לראות בהצלחת זו — אם
תובלא — בבעיה המוסרית שא'
עמיה בפניה מפ"ם. לעת פתת היא לא
gilothah שטן נברנית או יסלה לדמת
לשושש הצעירה האם ספני היהת השורש
בנה עמוק ור? ספק אם יתpn פחתת
מנגד בחוי צביך פאודר עז רוח
לטסק מסקנות.

משה שודת

ות שלדתו יש לה שליחות נעלם;
בשאן לדעת אם ובמי ממלחא יר
או בהפסד החירות והצדקה לאלאר ול-
אורך ימים — או לא. במלים אחרות,
ברירה לפניו היא או לשלו את המש-
שר הירודיו לא כל דוחוי וסיג — או
לחותר על אותם נסכי רוח וערבי מוסר
וחיסי אדם שאין להם תקומה באקלימה
של דיקטטורה. ?

ובדברים יותר מפורשים:
תலיך התרת הרוזגה המשטרית
בעולם הסובייטי או שביאו בסופו לידי
חרות הביטוי האישי והרגון החברתי
ומarily — זיא לראי חופש בקבורת
השלטונות, חופש הקמת אופוזיציה לשול-
טן, חופש הצריה הרוחנית, מודיעין
והאמנותית, חופש קשר העצמי וה-
ישיר עם חוץ לארץ ועובד כהנה — כי
או יהיה זה חסיבה וסופה של הרוגנות
אשר עט היילה וויטחו מילואם גם
בבוד האדם וכוכיוו היסודות. בכל
זה עציאות בית הדין והפעלת הרות
רעמת הקטל להגנת משפט הצדקה; או
שלא גיש תhalbיך והידי ערעור יסיר
דוחוי של המערך מאידי קרים — כי
או משטר הדיקטטור בעינו יעמוד,
לא תקום שום מפלגה זולת מפלגת
השלטונו, אשר מילא תישאר או כפוי
פה לצורחה המזומצמת. וכמקרים לא
תהייה שום תקויה להרשות הפרט ולהגנת
כבודו וכויותיו מפ"ם שרירות השלטון
המלך הכל יכול. הזכות והחרות לח-
לק — וולי תמצית הרימוקרטיה, וכח
וחירות אלוי או שון קיימות ועמדות
בדברים המונחים פאליהם או אין
בנמצא כל.

אין זה מוסרי והונג לדוחות את הכה-
רעה לגבי היב הדיקטטורה או שילוחה
עד שתברר אך יטול דבר בעולם הכו-
בייטי; והוא אם אמן מתחל הדיק-
טטורה — סכוי הנראה עכשו מפלגתו
ומוקשה ביוטר — אפשר היה לעזוב
לקבראות ולהצטרף לגינויו בדיעבד;
אך אם החזק מעמד אף תחשוף —
חוותת תהיה הותקן ולראות בה אמצעי
המקודש ע"י המטריה עד סוף כל הדין
רוות. נזון כזה לפטוח על שתי עיפוי
הומן ולדוחות את נקיות העמלה עד
אחר מעשה עדות הוא למורק-לב ר'־
הני ולאות ד אידיאולוגיות.

חברי מפ"ם שהודיעו מהעל שער
לשלר הרוזנות לחברים והתריעו
עליהם בפומבי, עם זה לא עזרו כוח
לעקר מלכם ומוכננת מפלגתם את
פלוחן הדיקטטורה. נזון להتابוסס
איניאונים במובכם ולהתוויך חסרי
ישע בין שתי קצוות.